

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Iuzovceac Daniil xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx, str. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2018 – 17.12.2018;

Instanța de apel: 11.03.2019 – 04.06.2019;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 21.10.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Iuzovceac Daniil xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 84 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și/sau de a exercita activități legate cu posesia sau gestiunea drogurilor și analogilor lor pe un termen de 4 ani.

În baza art.art.89 alin.(2) și 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În conformitate cu art.84 alin.(3) Cod penal, a fost dispusă executarea separată a pedepselor stabilite inculpatului.

A fost încasat de la Iuzovceac Daniil în beneficiul bugetului de stat suma de 3 360 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Iuzovceac Daniil, în scop de consum personal de substanțe analoage drogurilor, a intrat în posesia a 6,97 gr de substanță - MDMA(N)-2201 care potrivit scrisorii I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18 aprilie 2017, constituie analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, pe care a păstrat-o ilegal la sine până la data de 07 ianuarie 2018, aproximativ la ora 15:15 min., când, aflându-se în parcul amplasat pe str. xxxxx intersecție cu str. xxxxx, a fost stopat de către echipajul de poliție BRO a INP a IGP cu nr. MAI-1102, care patrula în acel perimetru în vederea asigurării și menținerii ordinii publice. Acolo, Iuzovceac Daniil, văzând colaboratorii de poliție, a aruncat jos, șapte pachetele de polietilenă în care se afla masă vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă cu miros specific. Conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/1-R-1255 din 04.04.2018, s-a stabilit că în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă din interiorul celor șase pachete de tip zip-lock din polimer incolor, dintre care patru întregi, două deteriorate și din fragment de pachet partea superioară (0,787 g, 0,950 g, 1,348 g, 1,295 g, 1,822 g, 0,687 g și 0,081 g), ridicate la 7 ianuarie 2018 din parcul amplasat pe str. Ion Pelivan intersecție cu str. Suceava din mun. Chișinău, ce anterior au fost aruncate jos de Iuzovceac Daniil, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMA(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. Conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie cu nr.01-12/632 din 18 aprilie 2017, substanța MDMA(N)- 2201 constituie analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM și potrivit art. 1341 alin.(6) din Cod penal, prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional.

Tot, el Iuzovceac Daniil, având scopul păstrării și consumului personal de substanțe analoage drogurilor, a dobândit 0,129 g de substanță MDMA (N)-2201 - (C₂₀H₂₈FN₃O₃), pe care l-a păstrat ilegal la domiciliul său, unde la 14.05.2018 în intervalul de timp cuprins de orele 15:00 și 16:00, a fost depistată în cadrul efectuării percheziției la domiciliul amplasat în mun. . xxxxx, în care locuiește Iuzovceac Daniil, fiind ridicate din a treia cameră a apartamentului, de pe suprafața a două folii de staniol și de pe suprafața unui aparat artizanal confecționat din masă plastică, de culoare străvezie cu inscripția „Gura Căinarului”, pe suprafața căruia este amplasat o depunere de culoare cafeniu-închis cu miros specific. Conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2271 din 10.07.2018, în depunerile de pe fragmentul de butelie din polimer care reprezintă partea

superioară, și de pe cele două capace formate din folie de staniol, ridicate la data de 14.05.2018, în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul, situat pe str. Ion Pelivan, 15, ap. xxxxx, mun. xxxxx, în care locuiește cet. Iuzovceac Daniil s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care nu este inclus în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 5 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului. Cantitatea depunerilor în care se conține MDMB (N)-2201, constituie în total 0,129 g. Conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P Dispensarul Republican de Narcologie, nr.01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr.569, substanța MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 5 octombrie 2004”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel procurorul Perevoznic Ruslan, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Iuzovceac Daniil recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Codul penal a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen 3 ani, iar în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea drogurilor pe termen de 3 ani.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal a-i stabili lui Iuzovceac Daniil prin cumul parțial de pedepse, pedeapsă definitivă de 1 an și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii alte activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

La individualizarea pedepsei instanța nu a luat în considerație că, a fost stabilită ca circumstanță agravantă: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare. Cu toate că la 07.01.2018, la inculpat a fost găsit asupra sa analog al drogului, acesta nu a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale. În consecință fiind depistat de către colaboratorii de poliție și la 14.05.2018 că din nou deținea analog al drogurilor. Prin urmare, contrar invocărilor instanței, nu se observă la Iuzovceac Daniil o dorință de a se corecta și a evita consumul drogurilor sau analoagelor acestuia, el aflându-se pe lângă toate și la evidența medicului narcolog din 31.07.2003 cu diagnoza: narcomanie (opiu, hașiș, amfetamine).

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Iuzovceac Daniil, este prea

blândă și contrar prevederilor art.61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor parte alor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, a fost admis procurorului, casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâri în această latură, potrivit căreia lui Iuzovceac Daniil recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor stabilite, lui Iuzovceac Daniil i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a reținut că, cauza penală în privința inculpatului Iuzovceac Daniil, în baza art. art.217 alin.(2), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal a fost examinată în procedura simplificată, fiind contestată cu apel doar în partea individualizării pedepsei penale.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art.61, 75, 77, 84 Cod penal, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Contrar invocărilor instanței de fond, instanța de apel a remarcat faptul că la Iuzovceac Daniil nu se observă dorință de a se corecta și a evita consumul drogurilor sau analoagelor acestuia, el aflându-se pe lângă toate și la evidența medicului narcolog din 31.07.2003 cu diagnoza: narcomanie (opiu, hașiș, amfetamine). Cu toate că la 07.01.2018, la inculpatul Iuzovceac Daniil a fost găsit asupra sa analog al drogului, acesta nu a conștientizat

ilegalitatea acțiunilor sale, în consecință fiind depistat de către colaboratorii de poliție și la 14.05.2018, că din nou deținea analog al drogurilor.

Instanța de apel a reținut că, la aplicarea pedepsei pentru infracțiunile săvârșite, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, totodată nu a ținut cont și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiuni ușoară și una gravă, care atentează la relațiile sociale cu privire la circulația legală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope apărute împotriva operațiunilor ilegale cu astfel de plante.

Mai mult, instanța de apel a notat că, în conformitate cu prevederile art.89 alin. (3) Cod penal, persoanelor liberate de pedeapsa penală li se aplică probațiunea, iar militarilor - termenul de probă.

Având în vedere prevederile menționate supra, instanța de apel menționat că persoanelor liberate de pedeapsa penală li se aplică probațiunea și nu termenul de probă așa cum a indicat prima instanță, or, termenul de probă se aplică militarilor.

Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, scopul și motivele faptei, personalitatea inculpatului Iuzovceac Daniil, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului narcolog, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza narcomanie - consumator de opium, hașiș, amfetamine, nu este angajat în câmpul muncii, nu există date la materialele cauzei despre existența persoanelor la întreținere, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența unei circumstanței atenuate, a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat doar cu stabilirea unei pedepse mai aspre, cu aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni (pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal) și pe un termen de 1 an (pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă, conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal sub formă de închisoare – 1 an și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a statuat că nu este rațional ca inculpatul Iuzovceac Daniil să execute pedeapsa stabilită, temei prevăzut expres în art.90 alin.(1) Cod penal și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, invocând faptul că, condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei au fost întrunite.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, concretizând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În motivarea recursului, recurentul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului,

argumentând că:

- instanța de apel nu a motivat oportunitatea aplicării față de condamnat a pedepsei diminuate spre minimul numit, nu a constatat și stabilit circumstanțele cauzei și caracteristica persoanei vinovate, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

- faptelor săvârșite de inculpat se prezintă de o rezonanță social sporită;

- recunoașterea vinovăției în sine este o circumstanță la aplicarea dispoziției 364¹ Cod de procedură penală și nu poate fi catalogată ca o circumstanță în sensul art.76 Cod penal.

Astfel, acuzarea consideră că, în prezenta cauză, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal.

Instanța de apel, numind pedeapsa spre minimul sancțiunii lui Iuzovceac Daniil Igor nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art.76 Cod penal.

La fel, acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, considerând că inculpatului greșit i-a fost aplicată norma art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare.

Partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a

pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, fără a-și argumenta motivul invocat, ceea ce duce și la respingerea acestui argument.

Instanța de recurs mai specifică faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate aspectele esențiale invocate de către părți și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată.

Totodată, nu și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, nu sau admis careva erori, iar o pedeapsă orientată spre o limită aproape de cea minimă este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională cu împrejurările și gravitatea infracțiunilor comise.

Referitor la argumentele recurentului privind efectuarea unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, conform art.90 Cod penal, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art.90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească

demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

Sanțiunea art.217 alin.(2) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, această infracțiune clasificându-se ca ușoară potrivit art.16 Cod penal. Totodată, sanțiunea art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, această infracțiune clasificându-se ca mai puțin gravă, potrivit art.16 Cod penal.

Colegiul penal atestă că, inculpatul a fost condamnat în baza art.art.217 alin.(2) și art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, sub formă de închisoare – 1 an și 4 luni.

Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont inclusiv de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora în prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare ce nu depășește 5 ani și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptelor infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai aspre și excluderea aplicării dispozițiilor art.90 Cod penal, în privința lui Iuzovceac Daniil.

Instanța de apel just a adoptat soluția în cauză, or, totodată s-a pus în balanță și faptul că tragerea la răspundere penală, precum și o pedeapsă prea aspră, cu executarea acesteia generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce, în circumstanțele particulare ale speței deferită judecătii poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest context, Colegiul penal consideră relevant de menționat că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza*

Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108)

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct.4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Iuzovceac Daniil xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **19 noiembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena